

در دفاع از کمپین افزایش دستمزدها

کانون حمایت از جنبش کارگری

دوشنبه ۷ اردیبهشت ۱۳۸۸

«برخورداری از یک زندگی انسانی» حق همه‌ی کارگران جهان است.

گرچه طبقه‌کارگر ایران از بدو تاریخ بیش از یکصد ساله‌اش در معرض شرایط غیرانسانی و اسفناک بسیاری بوده و سخت‌ترین فشارهای اقتصادی و سیاسی را تحمل کرده و از سرگذرانده است؛ اما سی سال اخیر - بدون تردید - سیاه‌ترین، اسفناک‌ترین و غیرانسانی‌ترین تاریخ این طبقه را رقم زده است. در واقع، دوران حاکمیت سی ساله‌ی جمهوری اسلامی، دوران بیش‌ترین و سازمان‌یافته‌ترین تعرض‌های «سرمایه» به «کار» در ایران بوده است؛ و طبقه‌کارگر ایران از همان آغاز حاکمیت جمهوری اسلامی با یورش وسیعی مواجه شد که حتی موجودیت این طبقه را به‌عنوان کارگر به‌رسمیت نمی‌شناخت. از این‌رو، وسیع‌ترین مبارزات کارگری لازم بود تا دولت به‌اصطلاح *انقلابی سرمایه* ناچار به‌پذیرش این شود که دستمزد کارگر را شامل قوانین اسلامی «اجاره» نکند. با این‌همه، تعرض دولت اسلامی سرمایه‌طی سی سال گذشته در وسیع‌ترین شکل و تحت لوای حفظ کیان اسلامی، بدون وقفه ادامه یافته است. از همین‌رو بود که دولت اسلامی سرمایه همه‌تشکل‌های کارگری را قلع و قمع نمود، صدها کارگر مبارز را به‌جوخه‌های اعدام سپرد و به‌نام حفظ نظم هرگونه مبارزه و اعتصاب کارگری و هر نوع از تشکل مستقل کارگری را ممنوع اعلام نمود.

دولت اسلامی سرمایه با درهم شکستن سازمان‌های دفاعی کارگران، طبقه‌کارگر ایران را به‌مرغ مجلس عزا و عروسی سرمایه‌داران تبدیل نمود. آن‌گاه که جنگ بود، این طبقه باید در لفافه‌ی «دفع تجاوز استکبار جهانی» با از خودگذشتگی بار خانمان‌برانداز این جنگ را به‌دوش می‌کشید و شاهد آن می‌شد که چگونه سرمایه‌داران نوکیسه‌ی اسلامی به‌قیمت خانه‌خرابی میلیون‌ها کارگر حاصل کار آن‌ها را به‌نیگما می‌برند و آن‌جا که دوران «سازندگی» پس از جنگ شروع شد، باز هم این طبقه بود که باید با فقر و فلاکت و بیکاری میلیونی خود بهای «سازندگی» کاخ‌های صاحبان سرمایه را می‌پرداخت. هنوز گرده‌ی خم شده‌ی کارگران از بار «سازندگی» خلاص نشده بود که جمهوری *مستضعفان* دوران «توسعه سیاسی» را اعلام نمود و زندگی و معاش کارگران رسماً به‌امری فرعی تقلیل یافت تا در پایان این دوران یکبار دیگر و این‌بار در پوشش «مبارزه برای انرژی هسته‌ای» بار ریاضت جشن‌های هسته‌ای سربازان امام زمان را بر دوش بکشد.

درحالی‌که در هیچ‌کدام از این دوره‌های تعرض سرمایه و دولت اسلامی آن، کارگر از کوچک‌ترین حقی برای متحد شدن و دفاع از هستی خود برخوردار نبود، باندها و دستجات رنگارنگ کارفرمایان در اتاق‌های بازرگانی و صنایع و اتحادیه‌های صنفی و لابی‌های حوزه‌ای و مجلسی و نظامی با آرامش تمام و با دست باز به‌نقشه‌پردازی درباره‌ی استثمار باز هم بیش‌تر کارگران می‌نشستند. حاصل این تعرض مداوم و متحدانه صاحبان زر و زور، جنگ نابرابری بود که فلاکت و تباهی هرچه بیش‌تر را برای میلیون‌ها کارگر به‌ارمغان داشته است.

امروزه در ایران اسلامی هیچ‌چیز بدیهی‌تر از عدم پرداخت دستمزد کارگر در ازای کار انجام شده‌اش نیست. هیچ‌چیز به‌این اندازه بدیهی نیست که دولت حاکم - خود- خط فقری را اعلام کند که به‌مراتب بالاتر از حداقل دستمزد کارگران است. هیچ‌چیز به‌اندازه آن بدیهی نیست که فرزندان میلیون‌ها کارگر به‌جای دستمزد مناسب و برخورداری از تحصیل و آموزش و هنر به‌ذلت تن فروشی و اعتیاد و پخش مواد مخدر تن بدهند تا زنده بمانند و برای شکم سیری ناپذیر سرمایه بیش از پیش کار کنند. سرانجام این‌که هیچ‌چیز بدیهی‌تر از این نیست که کارگری که به‌این ذلت غیرانسانی اعتراض می‌کند، به‌گوشه‌ی زندان بیفتد. این ارمغان سی سال جمهوری مستضعفان برای کارگران در ایران است.

درست در چنین شرایطی که کارگر حتی برای دریافت حقوق خود ناچار به‌مبارزه‌ای سخت و جدی است، کمپین «مبارزه برای افزایش دستمزدها و برخورداری از یک زندگی انسانی» نوید آغاز مقاومتی جدی، متحدانه و فراتر را در مقابل تعرضات لجام‌گسیخته سرمایه‌داران و دولت‌شان اعلام می‌کند. «برخورداری از یک زندگی انسانی» همان چیزی است که رژیم اسلامی سرمایه از آغاز پیدایش خود تاکنون به‌رسمیت نشناخته و آن را به‌جهانی دیگر حواله داده است. «افزایش دستمزد» نیز دقیقاً همان ابزار اولیه و مطلقاً مورد نیاز برای این زندگی انسانی است. ابزاری که دولت سرمایه و کارگزاران آن با قلدری تمام از طبقه‌کارگر دریغ کرده‌اند و امسال نیز در لوای «صرفه‌جویی» درصدد تحمیل مجدد آن به‌توده کارگران‌اند. کمپین «مبارزه برای افزایش دستمزدها و برخورداری از یک زندگی انسانی» نشان می‌دهد که سرانجام طبقه کارگر ایران پس از سال‌ها مبارزه‌ی فداکارانه، اما پراکنده، به‌میدان وسیع اتحاد گسترده طبقاتی خود پا گذاشته است. این هنوز آغاز کار است، اما آغازی است نویدبخش. این کمپین شایسته هرگونه حمایتی است.

«کانون حمایت از جنبش کارگری در ایران - هلند» بدین وسیله حمایت فعال خود را از کمپین «مبارزه برای افزایش دستمزدها و برخورداری از یک زندگی انسانی» اعلام می‌کند و از همه‌ی فعالین اجتماعی و سیاسی خواهان عدالت، از همه‌ی آزادی‌خواهان، همه‌ی سوسیالیست‌ها و کمونیست‌ها و همه‌ی فعالین و علاقمندان جنبش کارگری می‌خواهد که به‌حمایت از این مبارزه و تلاش طبقاتی برخیزند. برای این حمایت گام‌های عملی لازم است. «کانون...» امیدوار است که هم‌گام و همدوش با همه‌ی آن‌هایی که در راستای تقویت این مبارزه تلاش می‌کنند، برداشتن چنین گام‌هایی را در دستور کار خود قرار بدهد.

پرتوان باد مبارزه برای افزایش دستمزدها و برخورداری از یک زندگی انسانی

زنده باد اتحاد طبقاتی کارگران در همه‌ی جهان

«کانون حمایت از جنبش کارگری در ایران» - هلند

۷ اردیبهشت ۱۳۷۸ - ۲۷ آوریل ۲۰۰۹